

Zwarte ganzenhemel.

Zwaar weer voorspelt met storm en zware regen buien. Wellicht werd het afgeblazen, maar geen tegen bericht dus vroeg op stap. Deze keer weer met Indy de ganzenspecialist. Haar nieuwe thermopane hesjes voor het eerst aan, goed opvallend oranje en lekker warm. Om 07.30 op ons plekje in de buurt van Theo. Voor niets de vissersparaplu meegebracht, die vloog gelijk door de modder, dan maar zonder en nat worden.

Er diende zich een aanzwellend geluid aan, daarna werd de hemel zwart, ongelooflijk duizenden ganzen in aantocht. Gelukkig geen vliegveld in de buurt!! Gelijk viel de eerste gans, daarna weer een en nog een, soms twee te gelijk (natuurlijk Theo) Voor Indy leek het wel een drievoudige apporteer proef, waarbij haar ganzenervaring heel goed van pas kwam, mede omdat een ziek geschoten gans het niet zo maar opgeeft. Daar moet hard aan gewerkt worden, ze kunnen nog flink bijten en met hun vleugels slaan. Mijn poging om een mooie apport foto te maken mislukte, mede door hectiek van de vallende ganzen en de regen.

Een nazoek leverde nog een verdwaalde gans op, die ook netjes binnen kwam.

Wat een mooie gelegenheid om daar met je hond bij te kunnen zijn!!

Nat maar voldaan en met 8 stuks, als een trots baasje naar huis, daar moest wel nog wat fileerwerk gedaan worden, met als vooruitzicht ganzenborst.!

België – Corbais – 4 december

In de avond snel de spullen drogen en klaarmaken voor de volgende jachtdag in België. Easy wist het nog niet, maar nu was zij weer aan de beurt.

Deze dag begon heel hilarisch, bij de eerste drift langs een sloot, waar wel eens eenden zitten was de grond veranderd in een “drijfmodder oppervlakte”.

Tot onze schrik zakte we tot aan de bovenrand laars weg en konden nauwelijks los komen.

Een van ons kwam helemaal vast te zitten en werd steeds verder de grond ingezogen. De aan elkaar gebonden hondenriemen, om hem er uit te kunnen trekken was zinloos. Uiteindelijk de voet uit de laars gewurmd en op blote voet hulp gehaald. Er werd heel wat hout aangeslept om de laars uiteindelijk los te wrikken. De volgende driften verliepen zonder problemen, Easy kon haar kilometers maken, ze liep mooie lange slagen kort voor de drift langs. Gelukkig ging ze niet achter de hazen aan, hetgeen altijd wel spannend blijft. Wel bleef ze onvermoeid haar werk doen, ondanks de regen en zware kleigrond. Ook kon ze een fazant mooi apporteren. Steeds weer werden de voorjagers met hun hondje het bos in gestuurd om het uit te kammen.

Zo werden er wel 10 fazanten uitgedreven, de meesten werden uiteindelijk door de geweren gemist.

Op een haas bleef ze plotseling mooi voorstaan als een blok, op een veldwedstrijd had dit zeker een mooi punt opgeleverd. Er gaat toch niets boven een praktijkjacht met al zijn onvoorspelbare momenten, waarbij meerdere honden, mensen en geweren gelijktijdig aan het werk zijn.

Geweldig om daar deelgenoot van te zijn, dank je wel.